

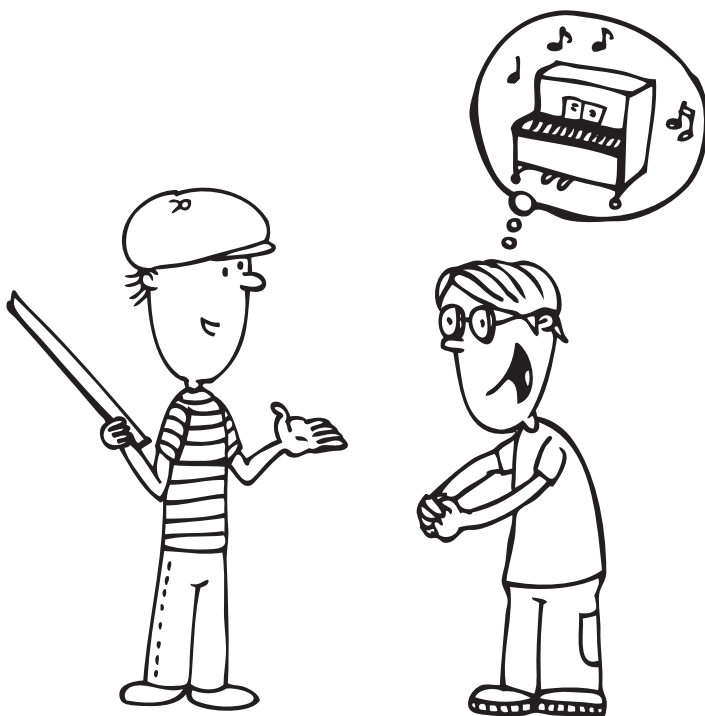
AŤ ŽIJE UMĚNÍ!

„Včera se tatínek hrozně rozčílil, že prý vržu
na housle, a vyhodil je z okna ven,“ svěruje se Standa
Vaškovi.

„A máš hodně silného tátu?“ vyzvídá Vašek.

„To se ví!“

„A nemohl by zajít k nám? Já se učím na klavír!“

**A ZASE TEN
PEPÍČEK!**

Teta dává Pepíčkovi atlas a říká:
„A Pepíčku, važ si ho, sama jsem ho používala
ve škole.“
„A je v něm už Amerika?“

Maminka se ptá Pepíčka:
„Pepíčku, proč táhneš do školy to kolo?“
Pepíček ji odpoví:
„Paní učitelka mi chce promluvit do duše.“

Přijde Pepíček do lékárny a říká:
„Máte něco proti bolesti?“
„A co tě bolí?“
„Ještě nic, ale táta si teď prohlíží moje vysvědčení.“

Učitelka pomáhá Pepíčkovi s kufrem a říká mu:
„Pepíčku, vždyť jste si měli vzít jen to nejdůležitější.“
A Pepíček říká:
„Já vím, proto jsem si sebou vzal televizi.“

Přijde Pepíček domů a říká mamince:
„Mami, paní učitelka mi dala přezdívku.“

Maminka: „A jakou?“

Pepíček: „Drákula.“

Maminka: „A proč Drákula?!“

Pepíček: „Protože všem piji krev.“

Přijde smutný Pepíček domů a říká mamince:
„Děti ve škole se mi smály, protože mám prý moc
velké zuby.“

„Pepíčku, to není pravda. Ale teď už prosím zavři
pusu, ať nám nepoškrábeš parkety.“

Pepíček se ptá maminky: „Dáš mi tři koruny na lízátko?“
Maminka odpoví: „Ne, Pepíčku, už jsi velký kluk.“
„Tak to mi dej dvacku na pivo!“

Pepíček se vytahuje: „Dnes jsem viděl létající talíře!“
„A co v nich letělo?“ ptá se maminka.
Pepíček řekne: „Jídlo!“

„Pepíčku, jaké květiny máš nejraději?“
„Chryzantémy.“
„Tak mi to napiš na tabuli.“
„V tom případě mám nejraději mák!“

„Dobrý den paní učitelko, Pepíček nemůže přijít
do školy, je hrozně nemocný.“
„V pořádku a kdo volá?“
„Můj táta.“

Pepíček se ptá maminky: „Maminko, můžu se dívat
na televizi?“

Maminka: „Ano, Pepíčku, ale nezapínej ji.“

Pepíček je v parku a jezdí na kole.

A tu najednou volá:

„Mami, já jezdím bez rukouuuuuuu.“

A po chvíli jede zase a křičí:

„Mami, já ježdím bež žubůůůůůůů.“

Malý Pepíček se ptá maminky: „Mami, prosím tě, řekni mi pravdu. Ve škole nás učí, že děti se rodí a mně každý říká, že jsem tátovi z oka vypadl.“

Maminka se ptá Pepíčka: Kdy už si konečně opravíš tu známku z matematiky?
Nevím, paní učitelka nechce dát ten notes z ruky!

Pepíček volá z koupelny na maminku, že mu z kartáčku vypadla štětinka. Maminka mu odvětlí, že na jedné nesejde. Na to si Pepíček povzdechne: „Ale tahle byla poslední!“

„Tati, přeložili mě do zvláštní školy.“
„Výborně Pepíčku, když na to máš, tak studuj.“

„Pepíčku, proč máš tak zablácené boty? Vždyť venku
žádné bláto není!“
„Ale je, jen ho najít.“

Maminka napomíná Pepíčka:
„Nesmíš tahat kočku za ocas!“
„Já ji za něj jen držím, ona se tahá sama.“

Tatínek podává Pepíčkově sýr a Pepíček říká:
„Ale tati, já nemám rád ementál!“
Tatínek se ho ptá: „A proč?“
„Jsou v něm díry,“ odpoví Pepíček.
„Tak sněz sýr a díry nech na talíři!“

Maminka k Pepíčkově:
„Můžeš mi říct, kdo snědl všechny višně z dortu?“
„Já ne.“
„Nelži, našla jsem v tvém pokoji pecky.“
„Ty nemohou být moje, já ty višně polykal i s peckami!“

Pepíček povídá mamince:
„Jdu na třešně...“
„Pepíčku, ale vždyť je zima.“
„Já vím, však mám čepici a rukavice.“

„Tati, pojď mi pomoci vypočítat domácí úkol,“ prosí
Pepíček.
„Nejdřív přemýšlej sám“, odbude ho tatínek.
„Ale já už jsem přemýšlel!“
„A na co jsi přišel?“
„Že poprosím tebe...“

Maminka vidí Pepíčka na zahradě, jak se hrabe
v hlíně a jí žížaly.
Maminka vyběhne a říká: „Ta žížala se nejí. Co když
tam dole na ni budou čekat tatínek a maminka?!?“
Pepíček odpoví: „Nebudou, ty jsem snědl před
chvilkou.“

Pepíček se ve škole chlubí učitelce, že jeho sestra má žloutenku. Učitelka ho pošle domů, aby to děti taky nechytly.

Za týden ho potká a ptá se: „Tak co, Pepíčku, jak se daří sestře?“

„Jó, to já nevím, paní učitelko. To víte, než sem dojde z Austrálie další dopis, tak to chvíli potrvá.“

Pepíček se nudí a tak jen tak z legrace zavolá do řeznictví:

„Dobrý den, máte prosím prasečí ouška?“

„Ano máme!“

„A prasečí rypáček?“

„Také!“

„A prasečí ocásek?“

„Také, samozřejmě!“

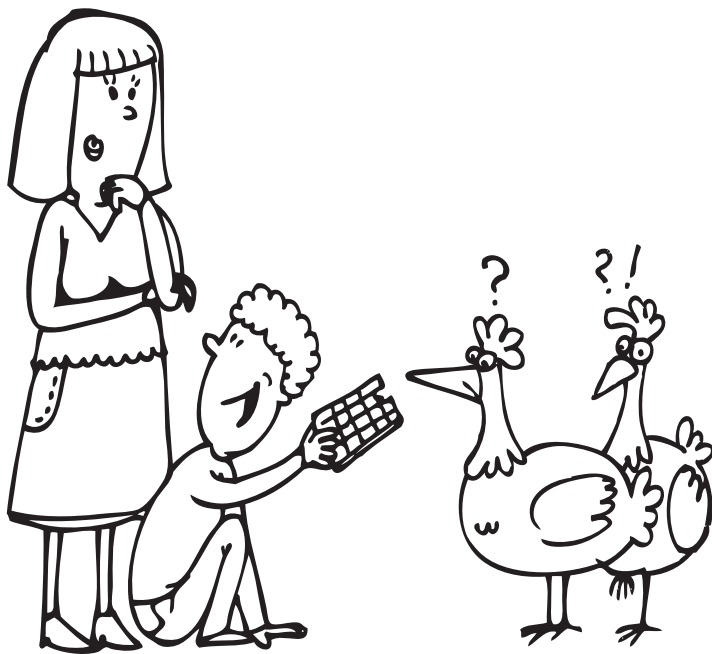
„A co telecí kopýtka?“

„Máme!“

Na to Pepíček: „No vy ale musíte vypadat!“

Ptá se máma Pepíčka: „Proč krmíš slepice
čokoládou?“
On na to odpoví: „Aby mi snesly kindervajíčko!“

„Pepíčku, proč jsi tatínkovi nakreslil zelené vlasy?“
„Protože nemám plešatou pastelku.“

Jde Pepíček po ulici a za sebou táhne provázek.
Potká ho kamarádka ze sousedství a říká: „Pepíčku,
proč táhneš ten provázek?“

Pepíček na to: „Když jsi tak chytrá, tak ho zkus
tlačit!“

Pepíček se ráno chystá do školy.

„Mami, je dneska krásný den?“

„Proč se ptáš?“

„Ale, paní učitelka říkala, že se z nás jednoho
krásného dne zblázní.“

Maminka říká Pepíčkovvi: „Máš na stole dušenou
mrkev!“

„Ale já nemám hlad!“

„Jak to, vždyť jsi před chvilkou říkal, že máš hlad jako
vlk?“

A Pepíček na to: „Ale mami, slyšela jsi, že by vlk
někdy jedl dušenou mrkev?“

Maminka přijímá novou chůvu k pětiletému synkovi a ptá se: „Proč jste skončila v poslední rodině?“

Chůva: „Zapomněla jsem vykoupat děti.“

„Tuhle vezmeme, mami!“ rozkřikne se Pepíček radostně.

„Mami, víš, kolik zubní pasty je v jedné tubě?“

„Nemám tušení, Pepíčku.“

„Ale já to vím! Od televize až ke gauči!“

„Pepíčku,“ osloví žáka učitelka, „věděl bys jaké zvíře patří mezi plazy?“

„Ano, prosím,“ odpoví hoch. „Had.“

„Správně,“ chválí ho učitelka. „A uměl bys jmenovat ještě nějakého dalšího?“

„Samozřejmě,“ povídá Pepíček. „Druhý had!“

